

Ο Άγ. Ιωάννης ο Χρυσόστομος για τον τετραήμερο Λάζαρο.

Άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος.

Μεγάλη Τεσσαρακοστή.

Αν και ο Σωτήρας είπε πολλά και πολλές φορές στους μαθητές για το πάθος του, τους έβλεπε να μουδιάζουν και να φοβούνται ακούγοντάς τα, και να νομίζουν ότι το προμηνυόμενο πάθος είναι ένδειξη αδυναμίας περισσότερο, παρά οικονομίας (δηλ. φροντίδας για τη σωτηρία των ανθρώπων), και να παρασύρονται ακόμη από ανθρώπινες σκέψεις και να τρέμουν.

Γι' αυτό, καθώς πλησίαζε πλέον το πάθος του και έμελλε να στηθεί ο σταυρός του, ανέστησε τον Λάζαρο που είχε πεθάνει, για να διδάξει με έργο τούς μαθητές ότι ο σταυρός και ο θάνατος δεν είναι δείγμα αδυναμίας, και για να πείσει τους παρόντες ότι διατάζει βέβαια τον θάνατο και επαναφέρει την ψυχή που είχε λυθεί από τα γήινα δεσμά, αλλά για κάποιο σκοπό θα υποστεί ο ίδιος τον θεληματικό θάνατο.

Με τον Λάζαρο φαίνεται να προεικόνιζε τη δική του μετά από τρεις μέρες ανάσταση, και με τη σύντομη παραμονή (του Λαζάρου) μέσα στη γη παρηγόρησε τους λιγόψυχους. Και εξασθενίζοντας, στα πρόθυρα της σταύρωσής του, τον φόβο των μαθητών, και δείχνοντας ότι εκείνο που χάρισε σ' άλλον θα το κάνει εύκολα και στον εαυτό του, νουθετούσε με τα ίδια τα έργα του εκείνους που είχαν αμφιβολίες. Ήταν σαν να έδινε,

με αυτό τον τρόπο, φωνή στις πράξεις του, και σαν να έλεγε, με αυτά που έκανε, τα εξής:

« Την ανθρώπινη φύση που πήρα, ποτέ δεν την άφησα χωρίς τη θεϊκή μου ενέργεια, αλλά άλλοτε ενεργούσα ως άνθρωπος και άλλοτε ως Θεός, από τη μια δείχνοντας τη θεία φύση μου και από την άλλη επιβεβαιώνοντας την οικονομία (δηλ. την ενανθρώπηση), και διδάσκοντας ότι τα κατώτερα έργα πρέπει να συνδέονται με την ανθρώπινη φύση μου και τα ανώτερα να αποδίδονται στη θεϊκή μου φύση.

» Με την άνιση αυτή ανάμειξη των έργων μου ερμήνευα την ένωση των δύο άνισων φύσεων, και με την εξουσία μου επάνω στα πάθη (τις αρρώστιες των ανθρώπων) φανέρωνα ότι με τη θέλησή μου υφίσταμαι τα πάθη. Χαλιναγώγησα ως Θεός την ανθρώπινη φύση μου με το να παρατείνω για σαράντα μέρες την ασιτία (Ματθ. 4:2), και ύστερα πείνασα. Και κουράστηκα ως άνθρωπος, αλλά ως Θεός γαλήνεψα την εξαγριωμένη θάλασσα (Μάρκ. 4:37-39). Ως άνθρωπος αντιμετώπισα πειρασμούς από τον διάβολο (Ματθ. 4:1-11), αλλά ως Θεός έδιωξα με την προσταγή μου τους δαίμονες (Μάρκ. 5:1-15).

» Πρόκειται να πάθω ως άνθρωπος για τη σωτηρία των ανθρώπων, αλλά για να μη νομίσετε ότι αυτό που θα γίνει είναι δείγμα αδυναμίας, πριν να έρθει ο θάνατος επαναφέρω στη ζωή εκείνον που τον κρατούσε ο θάνατος. Και αφού πρώτα ανήγγειλα την ενέργεια της θεϊκής μου φύσης, έπειτα θα πληρώσω το παλιό χρέος του ανθρώπινου γένους. Και αφού έλυσα τα δεσμά (του θανάτου του Λαζάρου), θα δεθώ έπειτα με αυτά, και με τα ίδια τα πράγματα θα δείξω ότι έχω εξουσία να δώσω τη ζωή μου και έχω εξουσία πάλι να την πάρω (Ιω. 10:18) ».

Αγίου Ιω. Χρυσοστόμου, Λόγος εις τον τετραήμερον Λάζαρον. ΡG 50, 641 (απόσπασμα).

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>